

Van Coffeeshop naar Cannabisclub

(Een einde aan het gedoogbeleid)

Door Wernard Bruining, november 2008

Van Coffeeshop naar Cannabis club

De probleemstelling

Cannabis beleid gericht op het verlagen van de marktprijs

Coffeeshops, het probleem van hun openbaarheid

De Cannabis club is in opkomst

Vergunning verlenen op basis van het businessplan

Het businessplan als middel om overlast te beperken

Het businessplan als middel om de achterdeur te reguleren

Drie praktijkvoorbeelden

Mediwietclubs in Amerika

De tabaksregie in de tweede wereld oorlog

De Kronkel, voorbeeld van een moderne cannabisclub

De valkuilen

Staatswiet

Ausländer raus

Lage kiloprijs als bestrijder van illegale teelt

Controle, wie gaat dat betalen?

Kleinschalige thuisteelt

Méér coffeeshops

Afhaaltoeristen

Cannabis, een sociale entheogene drug

De probleemstelling

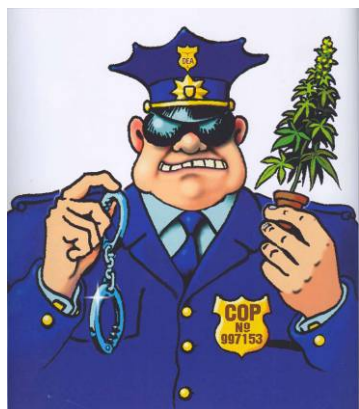
Gedogen is de beschaafde manier van omgaan met een wetgeving die niet meer aansluit bij een nieuwe sociale realiteit. Maar dan dient die wetgeving wél binnen afzienbare tijd te worden aangepast of zelfs afgeschaft. In Nederland wordt het gebruik van cannabis nu al ruim 30 jaar gedoogd. Het is duidelijk tijd voor de volgende stap. De geloofwaardigheid van de wetgever staat op het spel en het handhaven van de illegale status quo levert de criminaliteit een onuitputtelijke inkomstenbron. Ooit zal cannabis legaal zijn, we leven dus in een overgang periode die eindigt met een of andere vorm van legalisatie en dienen ons beleidsmatig op die uiteindelijke omstandigheid te richten.

Verstandig cannabis beleid richt zich op het verlagen van de marktprijs

De marktprijs is dé motor achter illegale import en productie. Een goed cannabis beleid streeft naar een marktprijs laag genoeg om beide uitwassen te reduceren en indien mogelijk geheel te voorkomen. Dat kan alleen door de burger een bescheiden eigen teelt toe te staan en door de Cannabis clubs producten te laten verkopen voor een kwart van de huidige markt prijs.

Openbaarheid coffeeshops zijn het grote probleem

Het grote probleem met Coffeeshops is de openbaarheid en het daarmee samenhangende gebrek aan controle mogelijkheid. Iedere volwassen burger kan een Coffeeshop binneninlopen en zomaar wat Hasj of wiet kopen. Diezelfde Coffeeshop kan zich niet verdedigen tegen beschuldigingen soms te verkopen

aan minderjarigen en/of emotioneel labiele personen. Dit levert idiote situaties op. Als een minderjarige een coffeeshop binnenstapt, direct wordt aangesproken door het personeel, terwijl juist op dat moment politie binnenkomt voor een controle, heeft de shop tóch een probleem. Verkoop aan minderjarigen luidt de beschuldiging en onmiddellijke sluiting kan het gevolg zijn! Het moge duidelijk zijn dat dergelijke situaties fataal zijn voor het normbesef en wederzijds respect van burgers en overheid dienaren.

De Cannabis club

In vereniging verband mag veel in Nederland, zelfs het omgaan met wapens. Steeds meer Coffeeshops instaleren nu al poortjes die pas opengaan na identificatie met een pasje of een vingerafdruk. Sommige shops werken zelfs met een dubbele security. Een poortje dat toegang geeft tot de shop en een identificatie systeem als je wat cannabis wilt kopen. Het is een kleine stap om te stellen dat Coffeeshops voortaan alleen toegankelijk zijn voor leden en alleen Cannabis verkopen aan leden.

Coffeeshopvergunning afgeven op basis van een business plan.

Een cannabis clubsysteem geeft gemeenten de mogelijkheid om te komen tot de volgende stap, het jaarlijks verlenen van een coffeeshop vergunning na het (goed) keuren van het business plan. Daarmee verschillen de cannabis clubs in de toekomst nauwelijks van andere bedrijven.

Het business plan als middel om aanloop te reguleren

Door een coffeeshopvergunning te verlenen ná het inzien van een business plan kan invloed worden uitgeoefend op de aanloop en dus eventuele overlast. De gemeente kan kiezen voor onbelemmerde groei, eenzelfde aantal klanten, of juist een vermindering van de aanloop. Dat biedt een oplossing voor gemeenten die nu platgelopen worden door ééndags cannabis toeristen. De vraag welke nationaliteit de leden van de club hebben is daarna niet meer van belang en binnen de EEG context immers verboden.

Het business plan als middel om de productie van Cannabis te reguleren.

Het is daarna nog maar een kleine stap om in het business plan aan te geven hoeveel cannabis er voor het komende jaar geproduceerd gaat worden en door wie. Onderdeel van het business plan zijn dan een aantal levering contracten met reguliere tuinders. Teelt kan plaatsvinden in kassen of gewoon in de buitenlucht. Teelt onder kunstlicht voor commerciële doeleinden zal nauwelijks meer voorkomen omdat deze dan te duur is. Kas teelt levert veel goedkoper een beter product op terwijl de buitenteelt vrijwel niets kost. Het business plan geeft aan hoeveel cannabis de club het volgende jaar denkt te verkopen aan leden én passanten. Ook hier kan de gemeente weer kiezen voor groei, nuloptie, of juist krimp. Ook hier is weer het voordeel dat de gemeente niets hoeft af te dwingen, ze geeft gewoon géén vergunning als het business plan haar niet aanstaat.

De onderneming zelf past regulering toe. De Cannabisclub weet precies hoeveel Cannabis per jaar verkocht kan worden en mag zelf uitmaken aan wie. De gemeente dwingt niet meer, maar controleert slechts.

Drie praktijkvoorbeelden

Coffeeshops in Amerika

In Amerika, de bakermat van de “war on cannabis” worden steeds meer vergunningen uitgegeven voor inmiddels honderden “compassion clubs”. Deze clubs verkopen cannabis uitsluitend aan leden in bezit van een medische verklaring. Deze clubs telen meestal hun eigen cannabis als onderdeel van hun vergunning. Het gesloten club systeem maakt acceptatie door de repressieve Amerikaanse maatschappij mogelijk. Als het besloten clubconcept in Amerika werkt zal dat in Nederland zeker ook het geval zijn voor coffeeshops.

Duitse tabaksregie gebaseerd op teeltplannen

In de tweede wereldoorlog was import van tabak onmogelijk en werd een “tabaksregie” ingesteld door de bezetters die tot aan 1949 heeft gefunctioneerd. In principe mocht iedereen wat tabak voor eigen gebruik telen, maar als men meer wilde telen voor commerciële doeleinden diende daarvoor een teeltplan in gediend te worden bij de gemeente en diende men zich aan te sluiten bij een van de verschillende coöperaties.

Coffeeshop van de toekomst

De Cannabisclub, de Coffeeshop van de toekomst bestaat al in Nijmegen en heet de Kronkel (sinds 1985). In de loop van enkele tientallen jaren is deze

Coffeeshop uitgegroeid tot de mooiste en beste van Nederland. De Kronkel is gelegen aan de Vlaamse Gas, een steeg waarin meerdere coffeeshops gelegen zijn. Toen in de Vlaamse gas nog cafés zaten was het elk weekend knokken, overlast van wildplassers en alle ellende die met alcohol te maken heeft. Nu, met drie coffeeshops en permanente politie camera bewaking is er al jaren nooit meer iets aan de hand. Wel waren er altijd gasten die vanuit de coffeeshop de steeg inliepen

om even te bellen, “vrienden” te ontmoeten, of gewoon een luchtje te scheppen. Toen men in Nederland steeds moeilijker ging doen over minderjarigen, ontkwam ook de Kronkel niet aan het aanstellen van een portier die de gasten gelaten, ietwat broeierig aanstaarde en onverwacht om een legitimatie vroeg. Niet echt leuk voor beide partijen. Toen werd in 2005 de knoop doorgesneden. De Kronkel installeerde een verkoopbalie direct in de entree, terwijl de rest van de shop werd afgesloten met een elektronisch hekje.

Cannabis kopers ouder dan vijftientig mogen zich identificeren met hun vingervorm of een pasje terwijl jeugdig uitzijende bezoekers en onbekende passanten nog altijd om een legitimatie wordt gevraagd. Als volwassen kopers volgens de computer een aantal keren per jaar zijn geweest krijgen ze toegang tot de eigenlijke shop via hun vingerafdruk. Eigenaar Stan heeft dus optimale controle over zijn publiek én hun kwaliteit. Het vage geloop in en uit de shop is voorbij terwijl achter het hekje volmaakte rust en veiligheid

heerst. Het zijn immers allemaal vertrouwde klanten.

Toegang verkrijgen tot de shop zelf loont de moeite! Kronkel kent een aparte rookruimte, er staan overal vaporizers, vier biljarts, een voetbaltafel, internetcomputers, speelautomaten, een grote bar en er is overal ruim voldoende zitmogelijkheid. Je kunt er lekker eten en genieten van een uitgebreid assortiment verse fruitshakes en koele drankjes. In het weekend is er een DJ. De toiletten zijn volledig uitgerust met infrarood, je hoeft geen knop of kraan meer aan te raken.

Door de hoge kwaliteit van de klandizie en door te besparen op de portier kon de Kronkel zich een heuse kok permitteren en zich toeleggen op het verbeteren van de kwaliteit in de shop zelf.

Leden van de club worden geregistreerd via hun vingervorm, een nickname en hun geboortedatum. De nickname wordt tevens gebruikt als een soort extra password. Het computersysteem houdt per lid ook bij hoeveel cannabis is gekocht, dus grootgebruikers worden eenvoudig getraceerd, leden krijgen 10% korting en op hun verjaardag is het zakje gratis.

De Valkuilen

Staatswiet, doe het niet! Het is te simpel gedacht om staats of gemeente kwekerijen in te stellen. Daar komt men na een tijdje en enig nadenken als vanzelf achter. De staat gaat toch ook geen bier van een laag alcoholpercentage produceren onder het mom drankmisbruik onder jongeren tegen te willen gaan? Beter is om Coffeeshops en kwekers zichzelf aan te laten melden bij de gemeente zoals dat indertijd gebeurde onder de tabaksregie en dan bij te sturen. Anders dan bij tabak wil de consument bij cannabis variatie. Door de behoefte aan variatie te erkennen en veel verschillende kwekers in te schakelen wordt de valkuil vermeden om staatswiet te kweken van een beperkt aantal soorten, met een laag THC gehalte en een hoge accijns zoals verschillende politiek partijen anders ongetwijfeld zullen gaan eisen. Anders gezegd; een beperkt aantal soorten staatswiet met een laag THC gehalte en een hoge prijs zal illegale productie en verkoop stimuleren en altijd doen voortbestaan.

Ausländer raus?

Sommigen spreken van een pasjessysteem alléén toegankelijk voor Nederlanders. Dat is tegen de regels van de EEG en ook niet goed uit te voeren in een moderne, multinationale samenleving. Beter te controleren en eenvoudiger te handhaven is een systeem waarbij met de cannabisclub via het businessplan wordt besproken hoeveel leden en passanten verwacht worden. De coffeeshop weet hoeveel cannabis ze in een jaar kan verkopen en mag verder zelf bepalen hoeveel ze aan wie ze dat verkoopt. Bestuurlijke dwang wordt dan vervangen door gecontroleerd ondernemerschap

Een lage kiloprijs is de beste bestrijding van grootschalige illegale teelt. Een Cannabis regie kan dus alleen succesvol zijn als deze gericht is op het omlaag brengen van de marktprijs. Een kiloprijs van 2-3000 voor de shophouder en een consumenten prijs in de coffeeshop van 4-6 euro per gram is een goede bestrijder van grootschalige illegale teelt. De grootste fout die op de loer licht is de gedachte cannabis niet te goedkoop te maken om consumptie te ontmoedigen. Cannabis consumptie is afhankelijk van de gebruikers cultuur. Hippies waren voortdurend bezig zoveel mogelijk cannabis te consumeren. De moderne consument wil een prettige roes die een uurtje duurt, aanspreekbaar blijven en gaat daarna over tot de orde van de dag.

Controle, wie gaat dat betalen?

De gemiddelde coffeeshop verkoopt een paar honderd kilo per jaar. De grote shops verkopen een veelvoud daarvan. Een simpele leges van € 1,- per gram levert dus per shop een enorm bedrag op. Controle is verder vooral een papieren kwestie. Controle van de teelt is voor een landbouwdeskundige relatief eenvoudig, teelt van cannabis is een langzaam, geleidelijk proces met voorspelbare uitkomsten.

Kleinschalige thuis teelt houdt de prijs laag en het voorziet veel mensen van Cannabis, die anders óók naar de Coffeeshops moeten, het vermindert de aanloop en erkend rechten van de burger. Eigen teelt zal ook een toekomst bieden voor growshops die immers een alternatieve inkomstenbron moeten krijgen voor levering aan grootschalige kwekers? Growshops zullen net als cannabis clubs een plaats moeten krijgen in de Cannabis cultuur van de toekomst maar dan zal ze wel de mogelijkheid moeten worden geboden zich uitsluitend te richten op kleinschalige thuiskwekers. Daarover later meer.

Meer coffeeshops

De beste manier om de huidige overlast van coffeeshops te verminderen is meer coffeeshops. Dat vermindert de aanloop per shop en verhoogt de waarde van de sociale context. Iedere drug is immers zo veilig als de cultuur die het gebruik daarvan omgeeft.

Afhaal toerisme

Toch zal het probleem van het afhaal toerisme in mindere mate blijven bestaan zolang de ons omringende landen de War on Cannabis blijven voortzetten en wij niet in staat zijn om de grootschalige telers te scheiden van de thuiستelers en apart te bestrijden. Maar zoals gezegd daarover later méér in een plan voor de growshops. Ooit zal cannabis op de een of andere manier legaal zijn. Cannabisclubs zullen tot die tijd de straatprijzen laag houden en dus winstmogelijkheden beperken voor illegale handel en telers. Afhaal toeristen zullen weten dat Cannabis clubs alleen toegankelijk zullen zijn voor leden en dus een minder aanzuigende werking hebben als de vroegere coffeeshops.

Cannabis is een sociale, entheogene drug

Cannabis is een entheogene drug die mensen ontvankelijk maakt voor het Goddelijke in zichzelf en in anderen. Daar is niets mis mee, maar het is mede daarom dat religieus ingestelde mensen er zo huiverig voor zijn. Wat vroeger voor mensen een reden was om naar de kerk te gaan is tegenwoordig vervangen door de gang naar de coffeeshop of cannabis club. Ook daar wordt een sfeer van warmte, verbondenheid met elkaar en het al opgeroepen, zij het dan na het roken van een kruid.

Wernard Bruining
Tiel, November, 2008

